

Večerní ticho

20. března 2017

Nezávislý deník pro lepší společnost

mafie.podsveti.cz

Město v plamenech

Obzor Prahy lemovala rudá záře a nejen počestným občanům se hůře dýchalo.

Málokdo se na dnešek dobře vyspal, protože sirény hasičských vozů ječely celou noc. Zhoršená kvalita spánku a ovzduší však není tím nejhorším, co vás mohlo potkat.

Lehla totiž popelem řada tzv. safehouses, které členové různých kriminálních skupin využívali jako útočiště při pronásledování nebo jako neutrální půdu pro vyjednávání. Vozy záchranných složek se k požárům nemohly dostat kvůli nečekaným překážkám na dojezdových komunikacích. V některých případech ani nevyrazily z garáží kvůli nespécifikovaným defektům na vozidlech. Posádky sanitních vozů, které se na místa incidentů dostaly, konstatovaly, že jejich pomoc nebyla nutná. Podle svědků docházelo ze strany žhářů k fyzickému napadání a střelbě, ale po potyčkách nezůstalo raněných, kterým by bylo pomoci.

Redakce Večerního ticha získala od důvěryhodného zdroje informace, že jde o odvetný krok mafiánských bossů Confratelli

Canateli v rámci vyřizování účtů s dříve spřátelenými frakcemi organizovaného zločinu. Se zájmem bezpečných útočišť, kterými

zásobit se potravinami a zatlouci za sebou dveře zhruba na měsíc.

Běžným čtenářům naopak doporučujeme nakoupit náboje ve

safehouses byly, lze očekávat, že dojde k další eskalaci násilí a jeho přesunu do ulic. Můžeme proto s jistotou předpokládat kromě dubnových přeháněk i časté přestřelky. Neozbrojeným čtenářům Večerního ticha doporučujeme

větším a pro jistotu vybrat z jarní nabídky i nějaké ruční granáty.

-Marcus Camaro-

Nelíbí se vám tato varianta příběhu? Existují další! Stačí vyměnit jedno Večerní ticho za jiné.

ZPRAVODAJSTVÍ

Léta ukrývání přišla vniveč — mafiána dostala vášeň pro fotbal a pizzu

Mafiánský boss Manganiello se mnoho let úspěšně skrýval v dobře opevněné venkovské vile severně od Neapole. Měl proč. V roce 2004 se totiž podílel na vyvraždění konkurenční skupiny v rámci neapolské Camorry, což následně rozpoutalo mezi mafiánskými klany krvavou řež. Není se tedy co

divit, že o zájem policie a především nepřátelských bossů zrovna nestál.

Stejně jako obyčejní smrtelníci i mafiánští bossové mají svoje slabosti. Těmi jeho byly fotbal a pizza. Když hrála minulý týden Neapol ligový zápas, věrný fanoušek Manganiello samozřejmě seděl ve svém bunkru před tele-

vizní obrazovkou. Utkání bylo napínavé, odejít pro jídlo nepřipadalo v úvahu a telefonická objednávka byla jasnou volbou.

Poslíček s pizzou zazvonil u dveří. Manganiello otevřel. Popadl pizzu a už už se viděl zpátky u sledování zápasu. Co to? Proč se nemohu hnout? Manganiello třímaje krabici

s pizzou překvapeně shlíží na své ruce: lesknou se na nich policejní pouta!

Pizzu si už Manganiello nevychutnal a zápas nedokoukal. Neviděl tudíž, jak Neapol prohrála. Stejně jako on. Stejně jako obyčejný smrtelník i mafiánský boss na svoje slabosti doplatil.

-La Gatta-Dis prestior

MAFIÁNSKÉ DESATERO

1 Vraždy s elegancí a důvtipem - každá oběť si zaslouží důstojný a dobrodružný odchod.

2 Považuj si oběti své. I po jejím skonu jí věnuj náležitou péči - vždy je poblíž nějaká cukrárna.

3 Štěstí přeje informovaným - mafiánské fórum, Google, Facebook, fotogalerie a podobné vymoženosti přijdou vhod. Neužívej však informace metodou nečestnou a s omertou neslučitelnou.

4 Respektuj civilní život své oběti! Ne každý šéf nebo učitelka je nadšeným mafiánským příznivcem.

5 Člověk je bytost úplatná a přirozeně podlá - většina kamarádů nebo členů rodiny tvou oběť ráda práskne a dodá ti informace, případně zprostředkuje smrtelné setkání.

6 Levá rukavička v noci pod polštářem přináší pocit bezpečí a krásné sny.

7 Ač je to neuvěřitelné, existují i lidé, kteří pro mafiánské aktivity nemají pochopení. Nech je v jejich nudném světě. Mohou být nanejvýš nepohodlnými svědky vraždy.

8 Na prvním místě vždy bezpečnost měj! Ni ze žalu nad skolem svým, tragické činy nekonej.

9 Svého vraha v účtě měj a nemsti se. Není to jeho volba, že ses mu do spárů dostal právě ty.

10 Teď neboj se, popadni kvér a hurá do akce! Však na paměti stále měj, že je to vše jen hra - sice pekelná, ale andělsky by se měli bavit všichni!

ÚVODNÍ SLOVO

Moji milí mafiáni,
nechce se tomu ani věřit, ale vážně je to už rok a další ročník Mafie právě začíná. V něm se pochopitelně nemůžete obejít bez informací o aktuálním dění v podsvětí. Právě proto držte v rukou Večerní ticho, které Vám kromě cených poznatků přináší samozřejmě i rubriky pro ukrácení dlouhé chvíle. Tu ale, doufám, na dnešním slavnostním večeru nezažijete. Vzhůru do víru mafiánského života!

Příjemnou zábavu vám přeje

La Gatta

VŠEHOCHUŤ

Změna je život

Mike Pythoniss, jinak též Bezzubka zvaný, býval vždy hrozně nápadný a každý na něm viděl jeho příslušnost k rodu mafiánskému. Rozhodl se tedy nechat si upravit vizáž. Aby to zvládl, musel se nejprve posilnit pro nabytí odvahy k radikálním krokům, jež si usmyslel. Po delším pobytu ve své oblíbené nálevně vyšel pln kuráže poprat se s celým světem a připraven na změnu. Tedy téměř - jeho pobyt v nálevně mu sice získal odvalu, ale sebral většinu prostředků k nákupu potřebných propriet.

vidět, že ho kuráž nestála jen peníze, kytice s bonboniérkou byly totiž původně pro Madam a Komtesu, profesionálky na změnu image. Navíc měl problémy si vzpomenout, kam by měl zamířit dál, a jeho placatka mu neposkytovala příliš dobrou navigaci. Nakonec ale dorazil do salónu La-byrint, jak se nazývá místo, kde dámy mění známé mafiány na neznámé.

Sice je příliš nepovtěšil, když se objevil ve dveřích s prázdnýma rukama, ale bylo jim jasné, že nejrychlejší způsob, jak se ho zbavit, je změnit ho, a co se odměny týče, nezbyvá než doufat, že splní slib. Zkušeně se pustily do práce a nenechaly se příliš rušit Bezzubkovými výlevy, prováděnými zpěvem, tan-

cem a kouřením jedné cigarety za druhou. Bolestivá procedura zabrala téměř celou noc, ale tvor, jenž k ránu vyšel z Labyrintu, již původního Bezzubku nepřipomínal téměř ničím.

-Acero-

Bezzubka se však nenechal odradit a rozhodl se využít svých kontaktů. Sako, košile a odbarvovač na vlasy si nechal sehnat a stálo ho to jen zbytek hotovosti, účtenky, kytici a bonboniérku. Bylo

ROZHOVOR

EXKLUZIVNĚ: „Kvalitní informace mají svou cenu“, říká provozovatel TIKu

VEČERNÍ TICHU VÁM PŘINÁŠÍ EXKLUZIVNÍ ROZHOVOR S PANEM TONDOU, PROVOZOVATELEM TONDOVA INFORMAČNÍHO KOUTKU.

Večerní ticho vám přináší exkluzivní rozhovor s panem Tondou, provozovatelem Tondova informačního koutku.

Dobrý den, Tondo. Velmi si vážíme toho, že jste si na nás udělal čas.

Potěšení je na mé straně, La Gatto. Večerní ticho považuju za skvělé čtivo.

To ráda slyším. Naše čtenáře by jistě zajímalo: jak vlastně TIK vznikl?

Počátky TIKu se datují do doby, kdy jsem hledal informace o své první oběti a poté je předával svému vrahovi. Tehdy mě napadlo, že nejenom ze zabijení lidí se dá dělat byznys.

Jak TIK zjišťuje informace?

To je předmětem našeho interního know-how a zde bych to moc nerozebíral. Zákazník si však může být jist

stoprocentní kvalitou našich informací.

Kolik má zaměstnanců?

TIK má samozřejmě celou škálu externích spolupracovníků, jejichž identitu nesmím z bezpečnostních důvodů prozradit. Velkou část práce ovšem odvádí TIKová centrála, která je víceméně nonstop k dispozici pro zjištění jakékoliv informace.

Jaké služby TIK poskytuje a za kolik?

Vše samozřejmě záleží na konkrétní dohodě. Snažíme se našim záskazníkům vyjít maximálně vstříc, ale každá informace má svou cenu, která se odvíjí od povahy požadované služby. Nejzákladnější informace lze směnít třeba za půllitr zlatavého moku, ty složitější se pak většinou řeší individuálně. Také se to samozřejmě liší podle toho, kdo si zakázku sjednává. Není tajemstvím, že osoby určitého

pohlaví mají u TIKu značné výhody. ;-)

Platí se jednorázově nebo nabízíte i nějaké věrnostní balíčky?

Na nějaký oficiální věrnostní program si nehrajeme, ale pokud máme se zákazníkem dobré zkušenosti, rozhodně se to projeví na ochotě k další spolupráci a nejspíše i na ceně. Práce v podsvětí je totiž především o důvěře. Naši zákazníci nesmějí mít pochybnosti o kvalitě námi dodaných informací a stejně tak my si dobře prověřujeme naše zákazníky.

Mohl byste na závěr uvést nějaký ten příklad úspěšné spolupráce?

Konkrétní jména samozřejmě nesmím jmenovat, ale mohu prozradit, že TIK spolupracuje s řadou špičkových mafiánů a jeho informace využil ne jeden podsvětní král.

Děkuji vám za rozhovor.

REPORTY

Kterak hloupý mafián krále korunoval

Bylo pondělí. Nebo úterý? Každopádně ten den jsem měl opravdu nabitý program. Svou obět jsem dostal sice už ve čtvrtek, ale času na lovení bohužel (na rozdíl od ní) moc nezbylo. Pondělí to bylo! Všechny mé dosavadní vraždy se sestávaly z jednoduchého plánu. Já přijdu a já zabiju. Po dvou předchozích mordech jsem nabyt vědomí, že se mi to povede i potřetí. Tak jsem jej ani nijak neplánoval. Ukázalo se to jako docela školácká chyba, kterou už nikdy! Opakuji nikdy! Nebudu opakovat. Ano,

mohl jsem to promyslet. Ano, mohl jsem si na něj počkat na záchodech. Ano, mohl jsem odchytnout nějakého ducha a poprosit jej o pomoc. Každopádně jsem tak neučinil. Prostě jsem tam se svým sebevědomím vešel a... nic. To, že tam sedělo málo lidí, by se asi ještě dalo nějak (dobře, vím, že nedalo, ale no tak... už tak jsem si připadal blbě), ale na všemocnou otázku se prostě negativně odpovědět nemůže! Ano, vím, že jsem si užil skvělý večer. Ano, vím, že jsem se (znovu) seznámil se spoustou mafiánů. Ale no

tak, nechat se šestkrát nebo sedmkrát? Nechat se šestkrát odměvat rukavičkou, to je dost i na mírně pokročilého mafiána. S přihlédnutím k tomu, že jsem věděl, že ve čtvrtek budu zavražděn (nesnáším čtvrtky, vždycky se něco stane), jsem moc vyhlídek na vraždu neměl, a tak si mohl nově korunovaný král pokračovat v bezstarostném lovu... Nakonec bych chtěl dodat, že celý příběh je smyšlený a jakákoliv podobnost s osobami téměř živými je čistě náhodná.

-Watt-

Vysoká hra podsvětých králů

Vlastně ani nevím, proč jsem se loni přihlásil znovu, když vzpomínky na předcházející ročník obsahovaly spoustu nehezských epizod. Čekání v mrazivých ránech. Konstantní paranoia. Vyhýbání se kamarádům. Přes rameno jsem se ohlížel i ve spánku. A zbytečně, nikdo po mně nešel. Má oběť na mě převrhla stůl a zdrhla. A to vše jen pro to, abych po týdnu potupně zhynul při prvním pokusu mé vražedkyně.

Tak jsem se rozhodl pojmut to jinak. Do kartičky jsem si dal převážně program, kde mi tak moc nevádí vystupovat jako asociální autista a lovení jsem pojmal jako společenskou záležitost - záminku vytáhnout kamarády, které jsem už dlouho neviděl.

No a kupodivu to fungovalo. Možná až příliš dobře, moje návštěvy kaváren a hospod se v důsledku Mafie zhruba zdesetinásobily, stejně tak moje útrata, a játra z toho vůbec neměla radost. Až jsem si říkal, že by nás tato zařízení mohla sponzorovat.

Jedním ze zádrhelů byla má šestá oběť - Miky. V kartičce toho měl minimum, a ani to nedodržel. Své předchozí vrahy tím otrávil natolik, že ho pak na fóru k nějaké aktivitě simultánně urgovalo asi pět různých lidí, byť už byli sami dávno po smrti. Až když se do toho vložili organizátoři, uvolil se jít k večeru vyvenčit psa, odkud se již nevrátil.

Což o to, kluk to byl milý, omlouval se a zmiňoval rodinné problémy, ale od toho hra přece umožňuje sebevraždu. Nazmar tak přišel vzkaz „Hledá se Miky“, který jsem vylepil v místě jeho plánovaného srazu s bývalými spolužáky, neb si svoji účast na poslední chvíli (=hodinu po začátku) rozmyslel. Tímto

bych chtěl poděkovat všem mým ostatním obětem, že hrály férově.

Já sám jsem měl tou dobou relativně klídek. Pár dnů předtím se ke mně totiž v grafu propracoval obávaný Joker. Jak to, že tedy klídek? Být známý se v téhle hře hrubě nevyplácí. Když na mě jednoho rána čekal ve škole, stačil jediný pohled a věděl jsem, na čem jsem, aniž by se o něco vůbec pokusil. Během přednášky se mě však začaly zmocňovat pochybnosti. Byl to určitě on? Co když sem chodí taky (škola má asi 18 000 studentů)? Nebo je jeho oběť někdo jiný (hra je na škole velmi populární)? Naštěstí to byl Joker, komu ruply nervy jako první a definitivně se provalil, když byla má ostražitost nejvyšší. Radost z usnadněného bránění však brzy vystřídalo zděšení nad jeho vytrvalostí. S železnou pravidelností se půl hodiny po každém od-

za lubem. Vyprovodil jsem ho (v uctivé vzdálenosti) k zastávce před školou, těše se na oběd. K mému zděšení však zastávku minul a pokračoval pěšky. Pěšky a pokračoval pěšky. Pěšky do míst, kde není vůbec nic. Kromě. Mého. Bydliště.

Nenene, to není možné. Se slzou v oku jsem tedy polknul již nahromaděné sliny a vydal se za ním. A skutečně - neomylně si to po deseti minutách chůze zamířil k našim vchodovým dveřím. Zkontroloval jméno na zvonku (které jsem kvůli společné domácnosti nemohl odstranit) a usadil se na lavičku nedalekého parku, pohled upřen na roh ulice, odkud mě očekával.

Fascinující. O mém dalším programu ten den nevěděl vůbec nic. Měl jsem v plánu jít na oběd a pak do města. Lavička navíc byla od vchodu v takové vzdálenosti, že by mě stejně nemohl doběhnout, i kdybych se náhodou objevil. On však neváhal obě-

do centra. Bylo to lákavé, i žaludek souhlasně přikyvoval. Nakonec se mi ho ale zželelo. Třeba se mi o něm taky povede něco zjistit - znal jsem ho jen od pohledu, ani tu přezdívku Joker jsem tehdy ještě nevěděl. No a konečně - slibovalo to výbornou historku. A kvůli tomu to přece hrajem.

Žaludek mne proklel a já si šel sednout k němu. Joker se na mě však ani nepodíval, tak moc byl zabrán do své činnosti. V útrokách tašky nalézám obloženou housku neznámého stáří a původu, žaludek ale nic nenamítá, a tak se do ní s chutí pustím. Šustím u toho sáčkem a mlaskám, za což si vysloužím znechucený pohled úkosem, jako když kolem vás bzučí otravná moucha. Najednou ztuhne. Ztuhnu i já. Adrenalin stoupá, ale pořád se nic neděje. Poznal mě nebo je to moje představivost? Zhynout tu po tom všem by bylo vážně potupné. Nakonec jsem to já, kdo nevydrží s nervy, nasadím rukavičku a se slovy: „Tak já už zase půjdu,“ mu poklepu na rameno. Joker mě opět obdarí znechuceným pohledem, který ale postupně vystřídá zděšení a nakonec snad i... úleva*? „Aha, to jsi ty,“ vysouká ze sebe po chvilce.

„Tomáš, těší mě,“ podávám mu ruku. „Čau, Kuba.“ Chvilku si povídáme, ale svou ztracenou rovnováhu bohužel zase celkem rychle nabyde, a tak si dává dobrý pozor, aby mi neprozradil nic důležitého. Jedna zdánlivě nepatrná informace mu ale přece jen uklouzne - počet jeho zářezů z minulá (13!). Takového skóre tehdy dosáhnul jenom jeden člověk, takže jsem měl rázem k dispozici celé jméno, a po chvilce googlení i fotky a telefonní číslo. Příští týden jsem tak měl hru o dost jednodušší a Kubovi ji znechu-

til možná víc, než kdybych ho tam tehdy nechal čekat. Tak pardon. :-)

*úleva: dodatečně jsem pak na fóru zjistil, že Joker přes mobil poctivě updatoval svoji polohu pro svého vraha, takže když jsem mu rukavičkou poklepal na rameno, možná myslel na nejhorší...

Nakonec mě to ale stejně nezachránilo (a Kubu od celkového vítězství neodradilo). O pár týdnů později jsem u sebe hostil kamarády z Erasmu a chtěl jsem se jim naplno věnovat. Ne, že bych kvůli nim přestal hrát, naopak - moc rád šli lovit se mnou a scénka ztracených turistů byla jednou z nejlepších mé kariéry. Chudák Terka, taková hodná holka to byla. Teď už cizincům nikdy nepomůže.

Horší to bylo s obranou. Po nějaké době člověka začne to věčné obcházení rohů a ohlížení se přes rameno unavovat, i když je sám, natožpak když má na starosti kamarády. Cítil jsem, že stárnu a že nastal čas přepustit mé místo mladším. Že se tak stane ale zrovna při návštěvě Matějské, jejíž časovou specifikaci jsem před opuštěním oázy eduroamu nemohl upřesnit víc než „někdy mezi 14 a 18“, jsem vážně nečekal.

Když jsme tedy 17:55 procházeli branou Výstaviště, cítil jsem se provinile, ale bezpečně. Kdo by mě přece chodil lovit na Matějskou bez jakékoli další informace? Joker. Stačilo mu 5 minut, aby mě našel. Nutno teda podotknout, že už jsem byl v podstatě po smrti, když se ke mně dostal, jelikož jsem se zrovna sesunul z jakési úchylné atrakce, jejíž účel nemůžeme být nic jiného, než z lidí život vyloumat. Takže mi vlastně ušetřil trápení. Díky.

-Basista-

Prosím pomoc!!!

Dnes ve večerních hodinách se nám ztratil náš Miky ☹

Jak jistě víte, nikdy nikde nepobíhal, a když už se tak výjimečně stalo, dal si dobrý pozor, aby se s nikým nezapletl a večer byl vždy doma. Máme podezření na jistý gang okolo nejmenovaného pražského „Feznicívi“, v jehož okolí se už našich drahých ztratilo vícero.

Kdybyste kdokoli o něčem věděli, neváhejte se mi prosím ihned ozvat.

Děkuji, T.Sand
728716923

mávání objevil znovu. Před přednáškou, v půlce přednášky, po přednášce.

Přednáškou můj program končil, já měl hlad a chtěl se najíst v klidu. Rozhodl jsem se si tedy s nic netušícím Jokerem vyměnit role a zjistit, co má

svůj čas, byť šance na úspěch byly mizivé. Taková oddanost Mafii se jen tak nevidí.

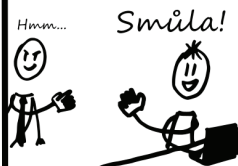
„Ale co teď?“ říkám si z lavičky ani ne 10 metrů za jeho zády. Mohl bych ho tu prostě nechat, vrátit se na jídlo a pokračovat

KOUTEK K ODPOČINKU

Chystáš se letos do Mafie? Po tom, co se stalo loni?

Před rokem...

Zapomeň!

Nesmaž se! Viděl jsem kruh. Vím, že jsi pořád Tak mě včera zabili... můj vrah...

UUUARGH!!! Co jsem komu udělal?!

A dnes...

Jasně!

Je tu jaro

Je tu jaro, slunce hřeje, sláva budiž paranoie!

Rukavičku pořád s sebou, na útok vždy připraven... Ohlížím se, stíny zebou, vrah však stále neviděn.

Oklikou to беру domů, jistota je jistota... Neotevřu už nikomu, já si vážím života!

Smrt ke mně přišla nečekaně... S přítelkyní v naší vaně! (Avšak nebylo to nepřijemné! ;-)

-Ta nejkrásnější-

Má smrt

Šel jsem na lov pln sil. Má zbraň - ten lesk a běl - to je skvost. Byl jsem si jist, že dám kill. Znal jsem svůj cíl a šel jsem po něm. Můj terč byl sám, už jsem ho měl. Mord se měl stát. Když tu můj vrah - za zdí se kryl. Kéž bych si ho všim. Byl jsem pln hrůz. A teď jsem dead. To je pech...

-Věšák-

MAMA SALLY RADÍ

Ne všichni podsvětní živlové se umí vypořádat s tím, co na ně osud přichystal. Vybíráme jeden ze zoufalých dopisů, na které minulý rok odpovídala utěšitelka všech zoufalých mafiánů, Mama Sally.

Milá Sally,

nevím, co mám dělat, nemám vůbec čas na lov. Můj boss po mně stále něco chce a vždy, když už mám konečně volnou chvíli, volá mi moje manželka nebo milenka a na lov zase nemůžu. Do toho ještě kvůli policii musím mít i civilní život a v poslední době mám pocit, že po mně jdou. Rád bych se posunul v hierarchii výše, ale mám spoustu konkurentů a nemám jak se jich zbavit. Porad mi prosím, co mám dělat. Jak se jich zbavit a udělat si čas?

C.

osmisměrka

Víte, jak poznáte mafiána intelektuála?

Předloží vám nabídku, která se nedá... (dokončení v osmisměrce).

boss	mord
capo	msta
děs	oběť
dno	omerta
don	pistole
eso	akev
jed	rum
klan	samopal
kmotr	savo
kosa	smrt
krev	sok
kulka	TIK
kvér	urna
lom	vendeta
lup	

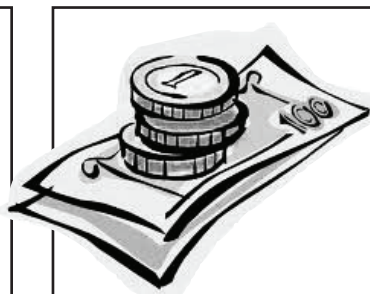
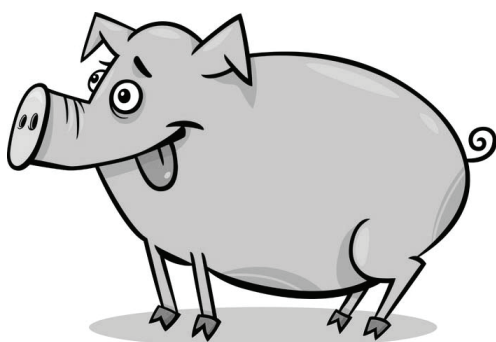
Milý C.!

Problém nedostatku času je dnes celkem běžný. A co se týče paranoie, přichází zároveň s bílou rukavičkou, nedělej si s ní hlavu. Když odmítneš plnit pokyny svého bossa, budeš mít sice dostatek volného času, ale trávit ho budeš s betonovými botami na dně řeky. Vzdáš-li civilní život, budeš mít čas, ale místo postupu v organizaci tě bude čekat nástup do basy. Nejlepší bude seznámit manželku s milenkou. Na tom můžeš jenom získat: buď se spřátelí a začnou čas trávit spolu (třeba rozebíráním, co všechno jsi zase udělal špatně), nebo jedna či obě zmizí z tvého života. V každém případě už potom budeš mít spoustu volného času na temná zákoutí a dlouhé čekání se zbraní v ruce. Hodně štěstí při lovu!

Mama Sally

inzerce

Příliš mnoho těl a málo skrýšů? Náš Vepřín o. s. Ti rád pomůže. Volej +420 606 606 606.

Nezarájí Vaše peníze čistotou? Po našem zásahu rozhodně budou.

Půjčovna bezdomoveckých (a jiných) převleků

bezdomovec
opravář
hasič
kurýr
...a další

Nezbytné pro
Váš perfektní
mord!

Hostýnská 14, Praha 10, otevřeno denně 8-20

Aby bílá bilou byla...

Rodinná prádelna pro dámy i gentlemany. Raďte využití našich vstřícných služeb:

- prání a žehlení košil
- čištění společenských obleků
- chemické čištění oděvů i koženin

Březan: sleva na prání rukaviček!

Tel.: 285 009 600